

F. t. l. om børne- og ungdomsforsorg.

der vil være børneværnskonsulenter til rådighed for alle områder af landet.

Medens behovet for juridisk, lægelig og praktisk-administrativ vejledning således er tilgodeset i den gældende lov, har man overvejet, hvorledes man kunne forbedre børneværnenes mulighed for at få sagkyndig bistand med hensyn til de pædagogiske og psykologiske problemer, som er til stede i næsten alle alvorlige børneværnsager.

I de senere år synes en større og større del af de børn og unge, børneværnet må beskæftige sig med, at have psykiske vanskeligheder, medens de forsørgelsesmæssige vanskeligheder spiller en mindre rolle. Denne udvikling medfører, at børneværnet i højere grad end tidligere må tage stilling til vanskelige psykiske problemer, og samtidig er mulighederne for at yde støtte med hensyn til sådanne vanskeligheder forøget gennem etablering af rådgivningsklinikker, udbygning af psykiatriske afdelinger, skolepsykologordningen, specialundervisningen og erhvervsvejledningen samt behandlingshjem m. v. Der er herved opstået et stigende behov for en speciel sagkyndig vejledning både med hensyn til bedømmelsen af det enkelte barns eller den enkelte unges personlighed, sådan som denne er formet i samspil med det givne milieu, og med hensyn til, hvilke foranstaltninger der bedst vil kunne fremme den pågældendes udvikling.

Børneværnene kan gennem børneværnskonsulenterne og ved administrative forskrifter instrueres om på så tidligt et tidspunkt som muligt under en sags forberedelse at indhente erklæringer fra speciallæger, pædagoger, psykologer og andre, og det må tillægges afgørende betydning, at en sådan oplysning overfor børneværnene gennemføres. Det er dog ikke tilstrækkeligt, at der foretages en grundig undersøgelse. Det kan være vanskeligt for ikke sagkyndige at uddrage konklusioner med hensyn til, hvilken pædagogisk behandling eller hjælp der i det enkelte tilfælde er behov for. Man må derfor, på samme måde som man sikrer den juridiske sagskundskaabs medvirken i de alvorligste børneværnsager, sikre, at den pædagogisk-psykologiske sagskundskaab rådspørges ved afgørelsen af disse sager. Det er ikke af mindre betydning, at den rigtige pædagogiske behandling eller foranstaltning sættes ind, end at det juridiske retsbeskyttelseshensyn tilgodeses.

Det er derfor foreslået, at der indføres en bestemmelse om, at børne- og ungdomsværnet skal tiltrædes af en pædagogisk-psykologisk sagkyndig i de tilfælde, hvor dommermedvirken er påbudt, det vil navnlig sige i tilfælde, hvor der er tale om an-

bringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet uden samtykke fra forældrene.

Med pædagogisk-psykologisk konsulent tænkes i første række på skolepsykologer eller andre psykologer med kendskab til børneopdragelse, herunder de psykologer, der er knyttet til opdragelseshjem, til rådgivningscentre eller børnepsykiatriske hospitalsafdelinger. Den enkelte konsulents virkeområde må afpasses således, at han kan få fornøden erfaring i behandlingen af disse sager, men må på den anden side ikke gøres større, end at han får mulighed for at yde en effektiv indsats i sagerne.

Selv om den obligatoriske medvirken af konsulenten vil være indskrænket til de sager, hvor dommeren skal medvirke, vil det dog ofte være ønskeligt, at han anvendes også i andre sager, hvor der er anledning til det. Hans medvirken behøver ikke at indskrænkes til deltagelse i det møde, hvor en beslutning af børneværnet træffes, idet det ofte vil være hensigtsmæssigt, at han rådspørges vedrørende undersøgelsen af sagen på et tidligere tidspunkt, hvilket børneværnskonsulenten eventuelt kan foranledige.

Det vil ikke alene være konsulentens opgave at udtale sig om, hvilken form for anbringelse uden for hjemmet der bør foretrækkes. Det vil også være hans opgave at pege på, hvilke muligheder der er for at undgå anbringelse uden for hjemmet ved støtte til barnets eller den unges forbliven i hjemmet, ligesom konsulenten måske vil kunne medvirke til at fremme samarbejdet med forældrene. Han kan således komme til at medvirke til, at hele det differentierede hjælpeapparat, den sociale forsorg råder over, bliver udnyttet, og han skal ikke mindst henlede børneværnenes opmærksomhed på den enkelte sags sammenhæng med den foreliggende familiesituation.

I overensstemmelse med de regler, der gælder for dommere og embedslæger, skal den pædagogisk-psykologiske konsulent ikke have stemmeret, men det foreslås, at de tilfornødnes synspunkter, såfremt de afviger fra børne- og ungdomsværnets, skal tilføres børne- og ungdomsværnets protokol og udskrift heraf sendes til landsnævnet.

Udgifterne til honorar m. v. til dommeren, embedslægen og den pædagogisk-psykologiske konsulent foreslås afholdt af staten med samme ordning med hensyn til refusion fra kommunerne som for udgifter til børneværnskonsulenter og rådgivningscentre.

Nogle større kommuner har gennem ansættelse af en sociallæge eller gennem fast aftale med psykologer eller psykiatere sikret, at i hvert fald de alvor-